

คำวินิจฉัยของ นายสุวิทย์ ธีรพงษ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๑๑/๒๕๕๑

วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ศาลจังหวัดนนทบุรีส่งเรื่องซึ่งคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลใช้บังคับคดี
ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

นางศิริพร พรสุทธิชัยพงษ์ ผู้ร้อง ขอให้ศาลจังหวัดนนทบุรีส่งสำนวนคดีแพ่งแดงที่ ๑๐๔๔/๒๕๒๖
ระหว่าง นายยัง บรมทองชุ่ม กับพวกรวม ๒ คน โจทก์ นางมัยเอ็ง แซ่ตัน กับพวกรวม ๘ คน
จำเลย ซึ่งผู้ร้องเป็นจำเลยที่ ๖ ผู้ร้องอ้างว่าบทบัญญัติที่ศาลใช้บังคับคดีขัดต่อรัฐธรรมนูญ จึงขอให้
ส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย

ผู้ร้องอ้างว่าคำพิพากษาฎีกาที่ ๒๔๕/๒๕๓๑ และคำพิพากษาฎีกาที่ ๔๔๓๒/๒๕๓๖
ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาพิพากษาคดีลงลายมือชื่อไว้ไม่ครบองค์คณะ แม้ประธานศาลฎีกาจะบันทึกรับรองว่า
ผู้พิพากษาที่ไม่ได้ลงลายมือชื่อในคำพิพากษาดังกล่าวจะได้ร่วมประชุมปรึกษาเป็นองค์คณะ โดยแจ้งเหตุ
ที่ไม่ได้ลงลายมือชื่อจะไปดำรงตำแหน่งอื่นบ้าง เกษียณอายุราชการบ้าง แต่ประธานศาลฎีกาไม่ได้
จดแจ้งระบุข้อความให้ชัดเจนว่า “และมีความเห็นพร้อมด้วยคำพิพากษานั้น” ซึ่งเป็นข้อความที่จะต้อง
ระบุไว้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๕๑ วรรคสอง ดังนั้น คำพิพากษาฎีกา
ทั้งสองฉบับจึงขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๓๓ และด้วยมาตรา ๖ และ
มาตรา ๒๖๔ และการที่ศาลจังหวัดนนทบุรีนำพระราชบัญญัติควบคุมการเช่านา พ.ศ. ๒๕๑๗
ซึ่งถูกยกเลิกแล้วโดยพระราชบัญญัติการเช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๒๔ มาใช้บังคับกับคดี
ดังกล่าวนั้น เป็นกรณีที่ศาลจังหวัดนนทบุรีไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๓ มาตรา ๖ และ
มาตรา ๒๖๔

ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ในคดีแพ่งแดงที่ ๑๐๔๔/๒๕๒๖ ของศาลจังหวัดนนทบุรี ผู้ร้องถูกฟ้อง
เป็นจำเลยที่ ๖ โดยโจทก์ทั้งสองขอให้ศาลจังหวัดนนทบุรีพิพากษาให้จำเลยทั้งแปดโอนขายที่ดินให้แก่
โจทก์ทั้งสอง ในที่สุดมีคำพิพากษาของศาลฎีกาที่ ๒๔๕/๒๕๓๑ และ ๔๔๓๒/๒๕๓๖ ให้จำเลย
ทั้งแปดโอนขายที่ดินให้แก่โจทก์ทั้งสองตามฟ้อง ผู้ร้องเห็นว่าคำพิพากษาของศาลฎีกาทั้งสองฉบับขัดต่อ
รัฐธรรมนูญ

พิเคราะห์แล้วมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยดังนี้

๑. คำพิพากษาของศาลฎีกาที่ผู้พิพากษาลงลายมือชื่อไม่ครบองค์คณะ โดยมีประธานศาลฎีกาบันทึกรับรองว่าผู้พิพากษาที่ไม่ได้ลงลายมือชื่อนั้นได้ร่วมประชุมปรึกษาเป็นองค์คณะ แต่ไม่มีข้อความว่า “และมีความเห็นพร้อมด้วยคำพิพากษานั้น” ขัดต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ และ

๒. การที่ศาลจังหวัดนนทบุรีนำกฎหมายที่ถูกยกเลิกแล้วมาใช้บังคับแก่คดีนั้น ขัดต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า ในประเด็นข้อ ๑ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๕๑ วรรคสอง บัญญัติว่า “คำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นต้องลงลายมือชื่อผู้พิพากษาที่พิพากษาหรือทำคำสั่ง หรือถ้าผู้พิพากษาคงใดลงลายมือชื่อไม่ได้ก็ให้ผู้พิพากษาอื่นที่พิพากษาหรือทำคำสั่งคดีนั้น หรืออธิบดีผู้พิพากษาแล้วแต่กรณี จดแจ้งเหตุที่ผู้พิพากษาคงนั้นมีได้ลงลายมือชื่อและมีความเห็นพร้อมด้วยคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นแล้วกลัดไว้ในสำนวนความ” ผู้ร้องคัดค้านว่า การที่ประธานศาลฎีการับรองเพียงว่าผู้พิพากษาที่ไม่ได้ลงลายมือชื่อนั้นได้ร่วมประชุมปรึกษาด้วยเท่านั้น แต่ไม่รับรองว่า “มีความเห็นพร้อมด้วย” นั้น ขัดต่อรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องอ้างว่า ประธานศาลฎีกามีได้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๕๑ เท่านั้น ผู้ร้องมิได้คัดค้านว่ามาตรา ๑๕๑ ดังกล่าวขัดต่อรัฐธรรมนูญ แต่ประการใด จึงไม่ใช่กรณีที่ศาลใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ส่วนในประเด็นข้อ ๒ ที่ว่าการที่ศาลจังหวัดนนทบุรีนำกฎหมายที่ถูกยกเลิกแล้วมาใช้บังคับคดีนั้น ก็เป็นกรณีที่ผู้ร้องเห็นว่าศาลจังหวัดนนทบุรีใช้กฎหมายไม่ถูกต้องเท่านั้น ดังนั้น การที่ศาลจังหวัดนนทบุรีใช้กฎหมายถูกต้องหรือไม่ ก็ไม่ใช่กรณีที่ศาลใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแต่ประการใด เช่นกัน

ด้วยเหตุผลดังได้วินิจฉัยมา จึงให้ยกคำร้องของผู้ร้อง

นายสุวิทย์ ชีรพงษ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ